

fest, Medlem af Udvalget antager derhos, at mindre Landbagerier, hvor i denne Henseende undergives den samme Regel som Smedier.

Da Bestemmelsen i § 20 formeentlig angaaer et Forhold, som ligger udenfor Brandvæsenet og Hygningvæsenet paa Landet, antages Paragraphen at burde udgaae.

Da Ansættelse af Vagtere i større samlede Landsbyer undertiden ønskes af mange af vedkommende Behøere, men vanskeliggjøres for disse, derved at Enkelte undslaae sig, for at deeltage i Beføstningen, og da det maa erkjendes, at en Nattevagt i saadanne Byer er baade i Behøernes og den almindelige Brandfærheds Interesse, saa har Fleerheden i Udvalget fundet, at der var god Tøie til at optage en Bestemmelse, sigtende til at lette Tilværelsesforholdene af Vagthold, hvor dette ønskes af den overveende Deel af en Byes Beboere, og skal derfor i saa Henseende foreslaae en Tilføining, som antages passende at kunne knyttes til Udkastets § 23.

Vi indrømme vel Gyldigheden af den i § 25 opstillede Regel, hvorefter baade den, der selv gjør sig skyldig i Overtrædelser, og den, der ved at forsømme sit pligtfuldige Tilsyn er Aarsag til Andres Overtrædelser, fortjener Straf; men vi kunne dog ikke erkjende Billigheden af, at selv den mindste Mangel paa Tilsyn skal straffes, fordi samme har til Følge, at Andre forsee sig. Overensstemmende hermed troer vi at burde tilraade en Modification i den Bestemmelse, der indeholdes i sidste Deel af Paragraphens første Paragraph, og skulle altsaa tillade os at foreslaae en dertil sigtende Ændring, hvorved bemeldte Bestemmelse tillige bringes nærmere hen til, hvad Landstinget engang har vedtaget og Folkethingets forhen nævnte Udvalg har tilraadet.

Bestemmelserne om Hedebrand med Al, hvad dertil hører, regnede sig jo vel egentlig helst til at blive ordnede ved en særlig Lov; men da Forslag til en saadan ikke foreligger, og det ogsaa lader sig gjøre i saa Henseende at ordne det Fornødne i en Lov om Brandvæsenet

i Almindelighed, skulle vi ikke reise nogen videre Indvending imod, at Udkastet i §§ 26 og 27 har optaget Bestemmelser vedkommende Afbrænding og Ibløs i Heder.

Hvad in specie § 26 angaaer, da er en Deel Forandringer i denne Paragraph befundne fornødne, og da disse Forandringer derhos ere af den Bessaffenhed, at de vanskelig lade sig indordne ved Udskydelse eller Omfærdning af enkelte Ord og Sætninger, er det tillige anseet for rigtigst at bringe en heel ny § 26 i Forslag, ved hvis Ansættelse især den Anstuelse er lagt til Grund,

at Forbud imod at foretage Afbrænding i Heder paa en vis Tid af Aaret er velstiftet til at fjerne Frygten for ødelæggende Hedebrande,

at man ved at gjøre Lyngafbrænderne det til ubetinget Pligt selv at skaffe det til Vagthold fornødne Mandskab, udsætter sig for i enkelte Tilfælde aldeles at forhindre en iøvrigt gavnlig Afbrænding,

at der baade med Hensyn til Sikkerhedsforanstaltninger og til Ansættelse væsentlig bør stilles imellem Afbrænding af Lyng paa Roden og Afbrænding af Tørv og deslige, og at der med Billighed kan gjøres forøget Krav til Andres Hjælp, naar denne vederlægges.

Ved § 29 skulle vi foreslaae Forpligtelsen til at tjene som Brandfoged indskrænket fra 5 til 3 Aar. Flere af Udvalgets Medlemmer ere derhos bleve enige om, i Hensyn til hvad der foran er anført, at foreslaae, at der tillægges Brandfogederne et Vederlag, hvortil ogsaa et andet Medlem har sluttet sig paa den Betingelse, at Bestemmelsen i hvert enkelt Tilfælde afhænger af Sogneforstanderskabet. Et Mindretal anseer det for mindre rigtig, at Udkastet giver Branddirecteurerne det Hørv, at indstille til Brandfogedposterne, istædfor at overdrage Saadant til Sogneforstanderskaberne alene, og ønsker derfor en Ændring i saa Henseende.